RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0104 van 3 maart 2015 in de zaak 1213/0793/A/4/0751

In zake: de heer **André LAUWERS**, wonende te 8200 Brugge, Ter Zwanekerke

52

verzoekende partij

tegen:

de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het

departement RWO, afdeling West-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Yves FRANCOIS

kantoor houdende te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10

waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de nv DBFL SCHOLEN VAN MORGEN

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaten Peter FLAMEY en Gregory VERHELST

kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16

waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 28 augustus 2013, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling West-Vlaanderen van 17 juli 2013 waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het uitbreiden van het KTA Brugge.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 8200 Brugge, Rijselstraat 7 en met als kadastrale omschrijving afdeling 25, sectie B, nummers 42E2, 42W, 42X en 42Y.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de tweede kamer, werd op 29 september 2014 toegewezen aan de vierde kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 14 oktober 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

De heer André LAUWERS die verschijnt in persoon, advocaat Yves FRANCOIS die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Bert VAN WEERT die loco advocaten Peter FLAMEY en Gregory VERHELST verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv DBFM SCHOLEN VAN MORGEN verzoekt met een aangetekende brief van 30 oktober 2013 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 7 november 2013 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 21 december 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "de uitbreiding van KTA Brugge".

Volgens de beschrijving van de aanvraag in de bestreden beslissing heeft de uitbreiding betrekking op het bouwen van nieuwe ateliers en klassen, het uitbreiden van de bestaande parking met 17 parkeerplaatsen en wordt er een tweede ontsluiting voorzien langs Ter Zwanekerke.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan 'Brugge-Oostkust', deels gelegen in woongebied en deels in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, 'Afbakening Regionaalstedelijk gebied Brugge', dat werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2011.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 27 februari 2013 tot en met 28 maart 2013, worden 37 bezwaarschriften ingediend onder meer door de verzoekende partij.

De wegendienst van de stad Brugge adviseert op 22 februari 2013 ongunstig. Het advies luidt onder meer als volgt:

"

Wij zijn absoluut geen voorstander van ontsluiting via Ter Zwanekerke. Dit heeft een zeer grote verkeersbelasting voor deze woonwijk tot gevolg. Daarnaast zijn de straten ook niet zeer breed, rijweg 6,65m met inbegrip van parkeerstrook, waardoor volwaardig druk tweerichtingsverkeer niet mogelijk is. Toelevering langs deze weg met zwaar vervoer is absoluut uitgesloten. Er zal dan ook zeer goed moeten gekeken worden hoe het fietspad veilig kan ontsloten worden bii het in- en uitriiden.

NEGATIEF voor ingang Ter Zwanekerke.

..."

Het advies Politie Verkeersdienst van de stad Brugge van 5 april 2013 luidt als volgt:

" . . .

Op verkeerstechnisch gebied en aan de hand van de voorgelegde informatie is er geen bezwaar tegen het uitbreiden van het KTA, mits voor zover toepasselijk wordt voldaan aan de voorschriften van de stedelijke bouwverordening inzake het te voorziene aantal parkeerplaatsen en fietsenstallingen.

Tevens moet de aansluiting op het openbaar domein zo uitgevoerd worden dat geen bijkomende maatregelen op het openbaar domein noodzakelijk zijn om de toegankelijkheid te verzekeren.

Tenslotte willen wij er op wijzen dat er moet rekening gehouden worden met de bestaande verkeersregeling in deze omgeving en dat het niet de bedoeling mag zijn dat aan de verkeersregeling gewijzigd wordt in functie van de bereikbaarheid.

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge verleent op 24 mei 2013 het volgende ongunstig advies:

"…

Toetsing van het project met de omgeving:

..

Er wordt een tweede ontsluiting voorzien langs Ter Zwanekerke. Deze toegang is uitsluitend voorbehouden voor toeleveringen en zal niet gebruikt worden als extra inkom voor de leerlingen.

De praktijklessen vergen de verwerking van diverse materialen. Deze materialen worden op regelmatige basis geleverd via de nieuwe inrit op het einde van Ter Zwanekerke.

Langs deze weg zal eveneens het afval afgevoerd worden. Dit afval wordt verzameld in containers die een 20-tal keer per jaar vervangen zullen worden.

Er wordt een afvalpark ingericht ter hoogte van de afdeling carosserie/werkplaats.

Aan de zuidkant (ter hoogte van de ontsluiting Ter Zwanekerke) worden ook een viertal parkeerplaatsen ingetekend, vermoedelijk als laad- en loszone bij afvoer en toelevering. Indien het de bedoeling is om daar afval te stockeren dient dit duidelijk gedefinieerd te worden en wordt er voorbehoud gemaakt voor het advies van de dienst Leefmilieu terzake. Een verduidelijking omtrent de invulling van ingetekende verharding ten zuiden

van de nieuwbouw kan nuttig zijn.

Een volwaardig en wintergroen groenscherm als buffer tussen de nieuwe schoolgebouwen en de woningen kant Ter Zwanekerke lijkt ons sowieso een must.

Wat de secundaire ontsluiting langs Ter Zwanekerke die het bestaande fietspad kruist betreft, wordt ten stelligste ongunstig advies verleend.

Naar aanleiding van de informele vraag die voorafgaand aan het indienen van de bouwaanvraag werd gesteld, werd reeds meegedeeld (en bevestigd in de toen ingewonnen adviezen van Wegendienst en Groendienst) dat we absoluut geen voorstander van ontsluiting via Ter Zwanekerke zijn.

Dergelijke ontsluiting heeft immers een zeer grote verkeersbelasting voor deze woonwijk tot gevolg. Daarnaast zijn de straten ook niet zeer breed, rijweg 6,65m met inbegrip van parkeerstrook, waardoor volwaardig druk 2-richtingsverkeer niet mogelijk is. Ook werd expliciet aangehaald in het advies van de Wegendienst dat toelevering langs deze weg met zwaar vervoer is absoluut uitgesloten.

De Groendienst merkte n.a.v. de infovraag ook reeds op dat de ontsluiting over het bestaande fietspad goed geëvalueerd moest worden en veilig uitgewerkt moest worden in overleg met de buurt.

Het uitdrukkelijke protest van de buurtbewoners toont in deze aan dat deze ontsluiting niet wenselijk is en dat de terechte vrees voor onveilige verkeerssituaties.

..."

De verwerende partij beslist op 17 juli 2013 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij beoordeelt de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening in deze beslissing als volgt:

"

De aanvraag is volgens het gewestplan deels gelegen in woongebied en deels in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen. De aanvraag is in overeenstemming met deze bestemming.

Voorliggend ontwerp voorziet in een uitbreiding van de bestaande school door het bouwen van nieuwe ateliers en klassen. Gelet dat de huidige gebouwen in de Jacobinessestraat in zeer slechte staat zijn en de school alle activiteiten wenst te organiseren op de campus Sint-Michiels.

Gelet dat met deze uitbreiding van de campus Sint-Michiels alle afdelingen van de school gecentraliseerd worden. Gelet dat de leerlingen daarbij gebruik kunnen maken van de reeds aanwezige voorzieningen op de campus. De inplanting van het nieuwe gebouw is zo gekozen dat zoveel mogelijk bestaande bomen behouden worden. het nieuwe bouwvolume en materiaalgebruik is passend en aanvaardbaar in z'n omgeving. Het bouwvolume is qua schaal in harmonie met de bestaande gebouwen en heeft geen noemenswaardige storende ruimtelijke impact op de directe omgeving. Door het voorzien van bijkomende beplanting (zie voorwaarden) wordt het effect op de aanpalende woonwijk nog gemilderd.

Het nieuwe gebouw is toegankelijk via de huidige toegang langs de Rijselstraat; de bestaande parking daar wordt uitgebreid met 17 parkeerplaatsen.

Er wordt binnen voorliggende aanvraag geen fietsenberging voorzien. Hoewel de school heeft besloten een nieuwe fietsenberging te voorzien aan de achterkant van de site waar het perceel aan de Kerkebeek grenst, maakt deze fietsenberging geen deel uit van voorliggend DBFM-project. Gelet op de doelgroep studenten, die zich vooral met de fiets naar school zullen begeven is het realiseren van een comfortabele fietsenberging

nochtans van belang. Dit wordt meegegeven als aandachtspunt voor de aanvrager.

Er wordt een tweede ontsluiting voorzien langs Ter Zwanekerke. Deze toegang is uitsluitend voorbehouden voor toeleveringen / afvalophaling. Gelet dat de verkeersbelasting i.f.v. toelevering en afvoer materialen en afval beperkt zal zijn tot 15 bewegingen per jaar, is dit een zeer beperkte en aanvaardbare impact vergeleken met de huidige verkeersbelasting van zwaar verkeer. De veiligheid van de kruising met het fietspad is zowel voor de buurtbewoners als voor de school een belangrijk punt. Er werden hiervoor grondige maatregelen voorgesteld die als voorwaarde worden opgelegd in de vergunning. De ontsluiting van het KTA via Ter Zwanekerke zal dus geen oorzaak zijn van overdreven mobiliteitshinder in de wijk en dus kan aanvaard worden.

De gevraagde handelingen zijn verenigbaar met de gewestplanvoorzieningen en met het karakter en de aanleg van de onmiddellijke omgeving. Gelet op de resultaten van het openbaar onderzoek waarbij er verschillende bezwaren werden ingediend; Gelet op de behandeling van deze bezwaren; Gelet op het ongunstig advies van de stad Brugge; Gelet op de bespreking van dit ongunstig advies van de stad Brugge; Gelet op het gunstig advies van Onroerend Erfgoed; Gelet op het voorwaardelijk gunstig advies van Archeologie kan de aanvraag aanvaard worden mits het opleggen van voorwaarden.

. .

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

1° het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per beveiligde zending op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- Aan beide zijden van de schuifpoort die toegang biedt aan de campus via Ter Zwanekerke dient een knipperlicht te worden geplaatst dat zal oplichten bij het openen en geopend zijn van de poort.
- Ter hoogte van de schuifpoort die toegang biedt aan de campus via Ter Zwanekerke dient een verkeersdrempel te worden voorzien op het terrein van het KTA.
- De ontsluiting van de campus via ter Zwanekerke kan enkel sporadisch gebruikt worden i.f.v. afvalophaling en leveringen, alsook voor noodinterventies.
- De voorwaarden opgelegd door de brandweer dienen te worden nageleefd.
- De groenaanleg dient te gebeuren conform het aangepast inplantingsplan (zie bijlage)
- Voldoen aan de vondstmeldingsplicht (art. 8 Archeologiedecreet)
- Er moet een gescheiden rioolstelsel aangelegd worden tot aan de rooilijn. T.h.v. de rooilijn is op privaat domein steeds een toegankelijke controleput te plaatsen, zowel voor hemelwater als voor afvalwater.
 - Een overloop kan voorzien worden maar dan wel met een debietsbegrenzing van 20l/s/ha.
- De riolering, meer bepaald de aansluiting op de ingekokerde Kerkebeek dient te uitgevoerd conform het aangepast rioleringsplan (zie bijlage)

..'

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit de stukken van het dossier blijkt dat het beroep tijdig is ingesteld.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij zet uiteen:

"..

Verzoeker heeft tenslotte ook het rechtens vereiste actuele belang om de hierbij bestreden beslissing vernietigd te zien. De verzoeker woont in Ter Zwanekerke 52 Sint-Michiels Brugge. Een eerste foto, van Google maps overgenomen, toont de site waarop de nieuwbouw komt (het noorden ligt aan bovenkant van de foto). De nieuwbouw is zelf niet opgenomen op de foto maar komt ten oosten van de sporthal te liggen.

Ik woon in de onmiddellijke omgeving van de onnodige ontsluiting via Ter Zwanekerke oost ('Aangevraagde ontsluiting'). Ik ben ook een frequent gebruiker van het ten zuiden van het domein gelegen fiets- en voetpad. De onveilige situatie voor de zwakke weggebruiker, de extra belasting van zwaar verkeer in een straat die daarvoor niet geschikt is, het industriële uitzicht van het gebouw, die door het onderbreken van het groenscherm prominent aanwezig is in het straatbeeld en het aantasten van het residentieel karakter van de buurt hebben een directe invloed op mijn situatie.

Het inplanten van een containerpark op nauwelijks enkele tientallen meter van een andere afvalzone ('Bestaan containerpark') hebben ook een directe invloed op mijn situatie. Dit geldt voor milieu- en lawaaihinder en stofhinder plus de negatieve invloed op het residentieel karakter van de buurt.

[luchtfoto met aanduidingen]

De tweede foto toont het begin van de straat. In de ellipsvorm is het complex kruispunt waarover verder in de tekst gesproken wordt. Op de hoek is een bakkerij die veel wild stationeren aantrekt in Ter Zwanekerke. De straat zelf is naar schatting 180 meter lang en relatief nauw (6,65 meter, getal van stad Brugge).

De onnodige ontsluiting via Ter Zwanekerke oost zal op het complexe kruispunt (twee straten met vlak ernaast een wandel- en fietspad) met in de onmiddellijke nabijheid een lagere- en kleuterschool, een bijkomende overbelasting creëren van de al zwaar belaste dorpskern. Het is ook de enige uitweg uit Ter Zwanekerke oost voor motorvoertuigen. Deze overbelasting creëert een onveilige situatie op het complexe kruispunt en heeft bijgevolg een directe invloed op mijn situatie.

..."

De verwerende partij repliceert:

- "...
- 2.1 Het feit op zich dat verzoekende partij in de onmiddellijke omgeving woont, volstaat volgens vaste rechtspraak niet als persoonlijk belang. Hij woont op 160m van de bouwplaats.
- 2.2 Evenmin maakt verzoekende partij aannemelijk dat hij hinder of nadeel zal ondervinden van de bijkomende ontsluiting. Uit het administratief dossier blijkt immers dat maximaal 36 keer per jaar een vrachtwagen langs zijn deur zal passeren, ongetwijfeld op een ogenblik dat verzoekende partij zelfs niet thuis is (18 maal heen en 18 maal terug).

De vrachtwagens voor de huishoudafvalophaling passeren 104 maal per jaar langs zijn deur, verkeer waar verzoekende partij dan weer geen probleem mee heeft...

2.3 Een veiligheidsprobleem zal dat beperkt vrachtverkeer ook niet hebben. Manoeuvreren gebeurt op de campus zelf en niet in de straat van verzoekende partij.

Snelheid zullen die vrachtwagens evenmin hebben gezien de plaatsgesteldheid, het feit dat er een verkeersdrempel aangelegd wordt en men sowieso moet stoppen ter hoogte van de poort. De zwakke weggebruikers zullen dus adequaat beschermd worden, net zoals van die zwakke weggebruikers het respecteren van de algemene zorgvuldigheidsnorm mag verwacht worden...

. . .

2.4 De foto onder punt 2.1 toont aan dat verzoekende partij vanuit de leefgedeeltes van zijn woning geen zicht heeft op de bouwplaats, zicht dat sowieso belemmerd wordt door andere bebouwing. De nieuwbouw kan bezwaarlijk als visueel hinderlijk beschouwd worden, zeker rekening houdende met de te behouden beplanting.

Zoals de GSA trouwens terecht opmerkt, zijn de bestaande gebouwen van het KTA reeds prominent in het straatbeeld aanwezig zodat de uitbreiding op dat punt niet aan de plaatsgesteldheid wijzigt.

2.5 Tenslotte klaagt verzoekende partij ook de aanwezigheid van een containerpark aan. Het gaat om 3 containers (1 voor stofafzuig, 1 voor steenpuin en 1 voor brandbaar afval) wat bezwaarlijk als een containerpark kan beschouwd worden.

Milieuhinder kan daar niet van verwacht worden en zal trouwens moeten beoordeeld worden in de milieuvergunningaanvraag. De gesloten container voor stofafzuig zal geen stofhinder geven, want het betreft een afgesloten container. Veel lawaai zullen de containers voor steenpuin en brandbaar afval ook niet teweeg brengen en al zeker niet voor verzoekende partij die er 160m vanaf woont. Hij maakt de vermeende hinder niet aannemelijk. Als er 'gestort' wordt, zal dat tijdens de schooluren zijn, ogenblik waar verzoekende partij normaliter niet thuis is. Van een abnormale hinder kan sowieso geen sprake zijn en mocht dat wel het geval zijn, dient verzoekende partij zich desgevallend tot de burgerlijke rechter te wenden.

2.6 De vermeende onveilige situatie voor omliggende scholen betreft geen persoonlijk nadeel/hinder voor verzoekende partij.

, , ,

De tussenkomende partij stelt:

"...

9. Verzoekende partij verklaart woonachtig te zijn te 8200 Brugge, Ter Zwanekerke 52. Het betreft een woning die in de straat Ter Zwanekerke op enige afstand van de scholencampus gelegen is. Verzoekende partij vermeldt de afstand van zijn woning tot de scholencampus niet, maar uit nazicht van de algemeen op het internet beschikbare luchtfoto's blijkt dat de woning op een afstand van minimaal 100m gelegen is van de scholencampus.

...

De verzoekende partij maakt te dezen, gelet op de ligging van zijn woonplaats, geenszins aannemelijk dat hij een gepersonaliseerd nadeel zal ondervinden ingevolge de uitbreiding van het scholencomplex. Het valt overigens op dat hij zich het recht aanmeet doorheen het verzoekschrift het woord te voeren namens andere buurtbewoners, die echter niet betrokken zijn in de procedure. Er mag dus enkel rekening gehouden worden met de effectieve hinder of nadelen die de verzoekende partij persoonlijk zal lijden ingevolge de aanpassingen op de scholencampus. Het is echter niet aannemelijk dat de beperkte uitbreiding van de scholencampus effectief hinder zou kunnen veroorzaken aan verzoekende partij, die 100m verderop in de straat woont. Minstens levert verzoekende partij hieromtrent geen bewijs, maar beperkt hij zich tot vage algemeenheden (RvVb A/2012/327, 28 augustus 2012).

Het is volstrekt ongeloofwaardig dat het sporadisch gebruik van een container voor de opvang van afvalstoffen voortkomend uit een zuiver educatieve setting (waar dus geen productief of economisch oogmerk bestaat, en waar integendeel de nodige aandacht besteed wordt aan hergebruik van materialen) op enigerlei wijze hinder of nadelig zou kunnen zijn voor verzoekende partij.

Evenzo is het niet aannemelijk dat het uitzonderlijk gebruik van de ontsluiting Ter Zwanekerken voor afvalophaling en leveringen en voor noodinterventies hinderlijk of nadelig zou zijn voor verzoekende partij.

In zoverre verzoekende partij meent dat hij over een voldoende belang zou beschikken omdat hij beweert af en toe gebruik te maken van bepaalde fietspaden of kruispunten in de buurt die zogezegd negatief beïnvloed zouden worden door de uitbreiding van de scholencampus - hetgeen dus niet bewezen wordt -, verwijst tussenkomende partij naar de rechtspraak van de Raad van State die terecht stelt dat zulks niet volstaat om aan een verzoekende partij een voldoende belang te verschaffen bij een beroep (over het (onbestaande) belang van de "wandelaar" bij een beroep tegen een bouwvergunning, zie J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State - Afdeling Administratie. 2. Ontvankelijkheid, in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, 215). Dergelijke beweringen zijn immers niet verifieerbaar, en zouden er alleszins toe leiden dat quasi eender wie tegen quasi eender welke vergunning beroep zou kunnen instellen (actio popularis).

10. Het beroep is onontvankelijk ratione personae.

..."

De verzoekende partij dupliceert in de wederantwoordnota onder de titel "opmerkingen" onder meer dat het verzoekschrift tot vernietiging werd ingediend in persoonlijke naam, dat zij nadelige gevolgen zal ondervinden door het vergunde containerpark en de tweede ontsluiting in de straat.

De verzoekende partij dupliceert verder onder de titel "ontvankelijkheid":

"

De afstand tot de door de tussenkomende partij gewenste tweede ontsluiting is **niet 160** meter (of ruim 100 meter volgens de tussenkomende partij) <u>maar naar ik schat **55 meter**</u> (primitief gemeten met een plooimeter van 2 meter) gemeten vanaf mijn perceelgrens tot de plaats van de gevraagde en betwiste tweede ontsluiting. Dit heb ik geverifieerd via Googlemaps (zie figuur 2). De verweerder is hier zeer onzorgvuldig door de indruk te wekken dat ik op zeer grote afstand woon. De dossierkennis van beide partijen laat hier duidelijk te wensen over. Deze bewering is misleidend. Van mijn perceelgrens gemeten is 160 meter al voorbij het verste punt van de bouw site. Het argument van de verweerder is niet ernstig.

...

De verweerder stelt dat ik geen hinder zal ondervinden daar ik ongetwijfeld niet thuis zal zijn. Met andere woorden geeft de verweerder toe dat ik bijkomende hinder zal hebben als ik wel thuis ben. Ik moet de verweerder teleurstellen daar ik binnenkort veel meer zal thuis zijn daar ik dicht bij de pensioengerechtigde leeftijd van 65 jaar ben.

. . .

In het kader van visuele hinder in paragraaf 4.3 op pagina 11 van zijn antwoordnota herhaalt de verweerder nogmaals dat ik geen belang heb daar ik geen zicht heb vanuit mijn woning op de 'poort' (tweede ontsluiting). Hier gaat de verweerder opnieuw onzorgvuldig te werk door dit te stellen. De door hem vergunde tweede ontsluiting heeft invloed op het residentieel karakter van mijn straat die minder aantrekkelijk wordt. Door dat feit alleen al ben ik belanghebbende. Bovendien verwijs ik naar de alinea bij de misleidende foto van de verweerder (figuur 4a). Ik heb een voortuin en leefruimte aan de voorzijde van mijn huis.

...

Zelfs de verweerder stelt hier duidelijk dat de fietsers belanghebbende partij zijn. Zoals al gemeld ben ik een regelmatig fietser en maak ik veelvuldig gebruik van het ten zuiden van de site gelegen fietspad en bijgevolg ben ik zeker een belanghebbende.

In §4.1 op pagina 11 stelt de verweerder ten onrechte dat ik geen belanghebbende partij ben bij het kruispunt van mijn straat en de Dorpstraat. Bedoelt kruispunt is één van de voor mij twee mogelijke uitwegen. Ik ben daar frequent gebruiker van in verschillende hoedanigheden (voetganger, fietser, automobilist).

De tussenkomende partij stelt dat ik slechts sporadisch gebruik maak van de het fietspad ter hoogte van de aangevraagde ontsluiting en het kruispunt aan het ander uiteinde van de straat en daardoor geen belanghebbende ben. (7) Ik vraag me af hoe ik mijn straat dan kan verlaten als ik deze twee enige uitwegen volgens tussenkomende partij slechts sporadisch gebruik. De tussenkomende partij heeft hier duidelijk een gebrek aan dossierkennis of gaat onzorgvuldig te werk. Als frequent gebruiker ben ik zeker belanghebbende.

..."

Beoordeling door de Raad

Het bestreden project omvat onder meer een bijkomende ontsluiting van de bestaande scholencampus via de straat Ter Zwanekerke. De verzoekende partij woont in deze straat. Deze gegevens worden niet betwist.

In de uiteenzettingen in het verzoekschrift maakt de verzoekende partij voldoende aannemelijk persoonlijke hinder en nadelen te kunnen ondervinden ten gevolge van de bestreden beslissing en derhalve over een belang te beschikken om beroep in te stellen bij de Raad. Verzoekende partij vreest onder meer voor verkeershinder en verkeersonveiligheid in de buurt door de bijkomende ontsluiting. De verzoekende partij ontwikkelt daaromtrent overigens ook middelen.

De excepties van de verwerende partij en de tussenkomende partij kunnen niet aangenomen worden.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING – EERSTE MIDDEL

Standpunt van de partijen

In het eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij zet uiteen:

"

Uit de hiernavolgende uiteenzetting zal blijken dat de beslissing op diverse punten niet beantwoordt aan de motiveringsplicht zoals wettelijk werd vastgesteld en omschreven door arresten van de Raad van State. Dat evenzeer het zorgvuldigheidsbeginsel in de beoordeling van het dossier meermaals werd geschonden.

In de uitwerking van het bezwaar volg ik de structuur van de verweerder in zijn 'Beslissing over een stedenbouwkundige aanvraag' voor de facetten die mij aanbelangen. (1)

1 Wegendienst (1 pp. 3-6)

Ongunstig advies Wegendienst (1 p.3): (...)

1.1 De verweerder neemt als motivatie voor het ongegrond verklaren van het bezwaar van de Wegendienst de motivatie van de aanvrager over (1 p. 6): (...)

- weinig bewegingen (van leveringen en op- en afhalen containers), 15 op jaarbasis;
- minder dan 1/6 van het huidig afvalophaling verkeersvolume;
- vrachtwagens zijn vergelijkbaar met die van de afvalwagens;
- tijdstip levering/ophalen containers in functie van de buurt;
- oranje zwaailichten op de schuifpoorten en een verkeersdrempel op het domein van de aanvrager;
- eventueel mogelijkheid voor afvalwagens van de openbare ophalingsdiensten om te draaien op het domein.

Het negeren van het ongunstig advies van de Wegendienst Brugge is om de hierna volgende redenen in rechte niet aanvaardbaar:

 De verweerder steunt enkel op de bijkomende verstrekte informatie van de aanvrager tijdens een overleg tussen de verweerder, de aanvrager en een vertegenwoordiger van stad Brugge. De verweerder heeft nagelaten de nieuwe informatie te controleren met de gegevens opgenomen in de bouwaanvraag en de opmerkingen in de bezwaarschriften van de buurtbewoners. Daardoor is de

- verweerder onzorgvuldig tewerk gegaan en is de motivatie eenzijdig en bijgevolg feitelijk niet juist.
- Wegens het niet motiveren van zijn beslissing om kernpunten uit de bezwaarschriften van de buurtbewoners niet op te nemen in zijn conclusie en er dus geen rekening mee te houden. Dit wordt behandeld in §3.1.3 'Kruising fietspad is een belangrijk punt'.
- Wegens de milderende maatregelen op het openbaar domein. De aanvrager heeft niet het recht ingrepen op het openbaar domein te doen.

Opmerking: het negatief advies van Wegendienst Brugge betreft het zwaar verkeer in een niet brede straat en het kruisen van het fietspad. Deze twee punten komen ook voor in de bezwaarschriften van de buurtbewoners. De fietsproblematiek wordt in de bezwaarschriften gedetailleerd beschreven. De verweerder heeft echter met verschillende argumenten uit het bezwaarschrift geen rekening gehouden. Daarom het bezwaar dat de verweerder zijn beslissing onvoldoende gemotiveerd heeft. Dit wordt toegelicht in §3.1.3 omdat het bezwaarschrift de structuur van de 'Beslissing over een stedenbouwkundige aanvraag' volgt.

Commentaar: (...)

1.2 De aanvrager vermeldt nog twee andere maatregelen om de veiligheid te verhogen

- een waarschuwingsbord op het fietspad;
- verkeersdrempel op het einde van de straat (op het openbare domein).

De suggestie voor het aanleggen van een verkeersdrempel op het openbaar domein op het einde van de straat (een voor ons nieuw element) zal ongetwijfeld tot valaccidenten leiden en toont aan dat de aanvrager weinig inzicht heeft in de problematiek. Fietsers die van het fietspad Ter Zwanekerke oost inrijden worden daardoor direct geconfronteerd met een drempel die ze bijgevolg schuin oprijden met alle risico's van dien voor valpartijen. Samen met het waarschuwingsbord zijn dit ook ingrepen op het openbaar domein. De aanvrager heeft niet het recht om aanpassingen op te leggen aan het openbaar domein.

1.3 Groendienst

Niet alleen Wegendienst maar ook Groendienst van stad Brugge (3 p. 2) zijn geen voorstander van een ontsluiting via Ter Zwanekerke. Het bezwaar van de Groendienst is om onduidelijke redenen niet tot bij de verweerder geraakt.

1.4 Globale conclusie

De door de aanvrager opgegeven getallen van het aantal bewegingen met zwaar vervoer zijn tegenstrijdig. Ook kon de aanvrager geen garantie geven voor de toekomst. De verweerder heeft in zijn besluit daar geen rekening mee gehouden. Dit is onzorgvuldig en een onvolledige motivatie.

De oplossing van de problematiek van het kruisen van het fietspad wordt door de aanvrager herleid tot het zo minimaal voorstellen van het aantal bewegingen. Een essentieel element, het verwijderen van de voor de fietsers snelheid afremmende paaltjes, komt niet aan bod. De redenering werd door de verweerder gevolgd. Dit is onzorgvuldig en de motivatie om die elementen buiten beschouwing te laten ontbreekt volledig. Op dit aspect wordt dieper ingegaan in § 3.1.3 'Kruising fietspad is een belangrijk punt'. De aanvrager heeft ook niet het recht een ingreep op het openbaar domein op te leggen wat hij wel doet door de paaltjes te laten wegnemen.

De milderende maatregelen, de schuifpoort met zwaailicht en waarschuwingsbord die, op voorstel van de aanvrager, opgelegd worden door de verweerder (op het waarschuwingsbord na) zijn hulpmiddelen maar geen veiligheidsmaatregelen (ze dwingen de fietsers niet tot een bepaald gedrag). Ze lossen het veiligheidsprobleem niet op en zijn stedenbouwkundig niet relevant. Het grote probleem is dat er voertuigen tot het einde van de straat zullen rijden. De fietsers die het fietspad verlaten om Ter Zwanekerke oost in te rijden kunnen dat ongehinderd doen omdat de snelheid afremmende paaltjes verwijderd zijn. Het zicht op Ter Zwanekerke oost is daarenboven minimaal. Met andere woorden de ideale situatie voor ongevallen. Dit komt gedetailleerd aan bod in § zie 3.1.3 'Kruising fietspad is een belangrijk punt'.

Een aantal van de door de aanvrager voorgestelde zogenaamde milderende maatregelen moeten uitgevoerd worden op het openbaar domein (waarschuwingsbord, drempel op openbaar domein). De aanvrager heeft niet het recht eisen op te leggen op het openbaar domein. De verweerder maakt terecht die opmerking wat betreft de drempel op het openbaar domein in zijn besluit

De bijkomende suggesties (vrachtwagens ophaaldiensten laten manoeuvreren op het terrein, drempel op het einde van de straat) zijn ronduit gevaarlijk en weinig doordacht.

We willen er nogmaals op wijzen dat het alternatief plan van de buurtbewoners veel beter is: één containerpark op de beperkte oppervlakte in de buurt van de huidige container van de carrosserie afdeling. De ontsluiting gebeurt via de Rijselstraat. Dit komt aan bod in §7 'Gebrek aan overeenstemming ... containerpark'.

2 Advies Politie verkeersdienst voorwaardelijk gunstig (1 p. 8)

Voorwaardelijk gunstig (1 p. 8)

Uit het advies van de verkeersdienst: (...)

De verweerder gaat niet dieper in op dit advies. (1 p. 8) Dit is in rechte niet aanvaardbaar vermits:

- omdat de verweerder geen motivatie geeft om niet aan de eisen van de Politie verkeersdienst te voldoen. De gevraagde tweede ontsluiting impliceert een ingreep op het openbaar domein (verwijderen van de fietssnelheid afremmende paaltjes).
- omdat de bouwaanvraag niet volledig was. Ten zuiden van de locatie staat het fiets- en voetpad niet getekend. Ook staan de bewuste paaltjes op het einde van de Ter Zwanekerke (west en oost) niet getekend. Het ontbreken van de informatie heeft invloed op de beslissing van de verweerder gehad.

De door de verweerder goedgekeurde bouwvergunning impliceert dat de paaltjes op het einde van Ter Zwanekerke oost verwijderd moeten worden. Dit is in strijd met het advies van de verkeersdienst. De verweerder kon dit niet weten omdat de nodige informatie (de paaltjes en het fietspad) niet op het door de aanvrager ingediende plan stonden.

3 Mobiliteitshinder (1 pp. 11-12)

. . .

3.1 De verweerder verklaart het bezwaar van de buurtbewoners ongegrond met als motivatie (1 p. 11): (...)

Bij het (deels) ongegrond verklaren van dit deel van het bezwaarschrift is verweerder opnieuw onzorgvuldig te werk gegaan.

- de getrokken conclusies van de verweerder uit de door de aanvrager opgegeven historiek worden als argument ter goedkeuring van de bouwaanvraag gebruikt zonder de correctheid van de historiek te controleren bij de buurtbewoners. De verweerder heeft hiermee het zorgvuldigheidsprincipe geschonden. Dit bezwaar wordt verder behandeld in §10 'Historiek';
- de verweerder schendt het zorgvuldigheidsprincipe door de nieuwe cijfers van het aantal bewegingen van zwaar verkeer niet te controleren (zie § 1.1.1 'Weinig bewegingen ...'). Dit bezwaar werd opgenomen onder §1 'Advies Wegendienst: ongunstig';
- de verweerder motiveert onvoldoende zijn besluit. De verweerder houdt geen rekening met de argumenten in het bezwaarschrift van de buurtbewoners en weerlegt ze dus niet;
- de bouwaanvraag niet volledig was. Ten zuiden van de locatie staat het fiets- en voetpad niet getekend. Ook staan de bewuste paaltjes op het einde van de Ter Zwanekerke (west en oost) niet getekend. Het ontbreken van de informatie heeft invloed op de beslissing van de verweerder gehad. Dit bezwaar werd al vermeld onder §2 'Advies Politie verkeersdienst: voorwaardelijk gunstig';
- hij gaat in tegen het principe van een goede ruimtelijke ordening. Het ontsluiten via Ter Zwanekerke veroorzaakt onnodig een extra belasting van een woonbuurt en een al zwaar belaste dorpskom en het aantasten van het residentieel karakter er van en gaat bijgevolg in tegen het principe van goede Ruimtelijke ordening.

Commentaar

_ _

3.1.3 Kruising fietspad is een belangrijk punt

De verweerder verwijst hier naar zijn besluit op het negatief advies van de Wegendienst (zie §1.1 'De verweerder neemt als motivatie voor het ongegrond verklaren van het bezwaar van de Wegendienst de motivatie van de aanvrager over') en de vermelding dat er geen wijzigingen zijn in de verkeersregeling in de omliggende straten.

Indien de tweede ontsluiting via Ter Zwanekerke oost er zou komen, dan moeten de paaltjes verdwijnen. Het gevolg is dat de fietsers ongehinderd en dus met een grotere snelheid van het fietspad de straat kunnen indraaien. Bovendien is het zicht van de aankomende fietsers op Ter Zwanekerke oost minimaal omwille van de aanwezige private hagen. Van west naar oost is er nog een neerwaartse helling die een grotere dan gemiddelde fietssnelheid in de hand werkt en het zicht uit die richting is het minimaalst.

De paaltjes op het einde van de straat hebben juist als hoofdfunctie de snelheid van de aankomende fietsers van het fietspad af te remmen vooraleer ze de bocht nemen om Ter Zwanekerke in te rijden. Dit om de kans op botsingen te reduceren met geparkeerde wagens, wagens die de oprit op- of afrijden en aankomende wagens.

De verweerder beantwoordt duidelijk niet op het feit dat aankomende fietsers op het fietspad, vooral in de west-oostrichting, met een minimaal zicht op Ter Zwanekerke, een veel groter risico op botsingen zullen lopen. Dit is een fundamenteel bezwaar die over het

hoofd gezien werd door de verweerder. Deze problematiek wordt in de verdere tekst aangeduid met 'fietsproblematiek snelheid'. De verweerder geeft zijn beslissing onvoldoende gemotiveerd.

Elk motorvoertuig die het fietspad zal dwarsen, rijdt dus ook tot het einde van de straat en vormt een potentieel gevaar voor de aankomende fietsers die ongehinderd de bocht kunnen nemen.

De gesuggereerde lage frequentie van bijkomend zwaar verkeer is geen oplossing voor dit probleem. Alsook de zwaailichten en verkeersdrempel op het domein van de aanvrager. Dit zijn enkel hulpmiddelen maar geen veiligheidsvoorzieningen die een bepaald gedrag kunnen afdwingen. De wagens die het fietspad zullen dwarsen rijden immers ook eerst tot het einde van de straat vooraleer het systeem met zwaailichten in werking treedt. Overigens, voor een fietser die komt van het fietspad die de straat ongehinderd kan inrijden is ieder obstakel in de nabijheid van waar nu de paaltjes staan door de minimale zichtbaarheid een potentieel gevaar.

We willen hierbij opmerken dat er al verschillende ongevallen gebeurd zijn ondanks de paaltjes maar gelukkig met enkel wat blutsen en builen. Sinds het aanbrengen van een extra metalen hindernis is dit nu beter. De door aanvrager voorgestelde tweede ontsluiting via Ter Zwanekerke oost houdt in dat de paaltjes moeten verdwijnen met alle gevolgen van dien. Als burger nemen we onze verantwoordelijkheid op om de zwakke weggebruiker hiervoor te beschermen en alles te doen om deze slechte en onnodige oplossing te verhinderen.

. . .

3.1.4 Kruising fietspad werd summier beschreven in het vergunningsdossier

In de aanvraag voor bouwvergunning is <u>niets</u> terug te vinden over de problematiek met het fietspad. Op het plan staat enkel een weg getekend ten zuiden van het domein zonder enige aanduiding dat het een fiets- en wandelpad is. Wij verwijzen hier ook naar §10 'Historiek' waaruit duidelijk blijkt dat de aanvrager geen enkele aandacht besteed heeft aan deze problematiek in het bijzonder en de verkeersafwikkeling rond het domein als geheel. Dit probleem was nochtans aangekaart op de infovergaderingen van oktober en december 2012 (zie §10 'Historiek').

In de 'Ruimtelijke context van de geplande werken' is er <u>nergens</u> vermelding van de nabijheid van een woonzone en een fietspad aan de kant van de door het KTA bijkomend geplande ontsluiting. Ik citeer: (...)

De woonbuurt Ter Zwanekerke oost en het fietspad aan de zuidgrens van het domein liggen dichter bij de geplande werken dan de atletiekpiste, toch wordt dit niet vermeld. Ook in 'De integratie van de geplande werken in de omgeving' is er nergens sprake van het fietspad aan de zuidkant van het domein, waar ze de nieuwe ontsluiting plannen. Enkel het Kerkebeekfiets- en voetpad aan de oostkant wordt vermeld. Ook staat nergens vermeld dat de aanpalende gebouwen aan het Kerkebeekpad de achtergevels van schoolgebouwen zijn met enkel een ingang voor een sporthal. Wij citeren: (...)

3.2 Globaal besluit Mobiliteit

De werkelijke historiek (zie §10 'Historiek') toont aan dat de uitspraak 'De bezwaren van de buren werden geenszins genegeerd' met de nodige terughoudendheid moet worden bekeken. Ook over de frequentie over het aantal bewegingen van zwaar vervoer zijn er gegronde twijfels (§1.1.1 'Weinig bewegingen ...'). De verweerder vermeldt niet, en bijgevolg motiveert niet, waarom hij een belangrijk punt in ons bezwaarschrift, de

'fietsproblematiek snelheid', negeert. We stellen ook vast dat de aanvraag voor bouwvergunningen niet volledig is. Het bewuste fiets- en voetpad staan niet op de plannen vermeld. De fietssnelheid afremmende paaltjes staan er ook niet op getekend. De tweede ontsluiting via Ter Zwanekerke gaat ook in tegen een goede ruimtelijke ordening.

4 Overbelasten van de dorpskern van Sint-Michiels

Uit ons bezwaarschrift: (...)

Stad Brugge heeft dit bezwaar gegrond verklaard dit op basis van een ongunstig advies van de Wegendienst. (3 p. 3)

De verweerder verwijst naar de weinig bijkomende bewegingen (zie §1.1.1 'Weinig bewegingen ...') en de mogelijkheid om afspraken met de buurtbewoners te maken wanneer het zwaar verkeer langs komt om dit bezwaar ongegrond te verklaren.

...

Conclusie

De verweerder gebruikt de weinig aantal bewegingen als element om de extra belasting van de dorpskern als 'beperkt' te omschrijven. Deze argumentatie is onzorgvuldig tot stand gekomen. De verweerder negeert ook de complexe verkeerssituatie ter hoogte van Ter Zwanekerke-Dorpsstraat. Het is een dubbel kruispunt (twee straten met ernaast een fietspad) met in de Dorpsstraat veel autoverkeer met veelvuldig filevorming. Fietsers rijden in alle richtingen. Daarbij komt nog de handelszaak op de hoek van Ter Zwanekerke oost die veel extra verkeer aantrekt en steevast tot wild parkeren en manoeuvreren leidt in de relatief nauwe (6,65m) Ter Zwanekerke. Bovendien ligt de ingang van een lagere- en kleuterschool op nauwelijks 40 meter.

De verweerder neemt ook niet in overweging dat er een perfect veel beter alternatief is voor de ontsluiting van het containerpark via de bestaande verbinding met de Rijselstraat waar het vrachtverkeer in de onmiddellijke buurt van de nieuwe rotonde het openbaar domein oprijdt. Daardoor worden de dorpskom en woonbuurten bespaard van het onnodig extra zwaar verkeer. De verweerder is bijgevolg onzorgvuldig te werk gegaan en heeft zijn beslissing onvoldoende gemotiveerd.

5 Lawaaihinder/Milieuhinder

...

6 Evaluatie visuele hinder

. . .

7 Gebrek aan overeenstemming/consequentie in de voorschriften: inplanting van het containerpark

. . .

8 Mobiliteitsplan Brugge

Uit ons bezwaarschrift: (...)

De stad Brugge verklaart het bezwaar deels gegrond. Ze beamen dat de voorgestelde kruising van het fietspad een onveilige verkeerssituatie voor de zwakke weggebruikers is. (3 p. 5)

De verweerder verwijst naar zijn antwoord op het advies van de wegendienst. Met name het weinig aantal extra bewegingen.

- Het besluit van de verweerder om het door de stad Brugge ondersteunde bezwaar ongegrond te verklaren is onaanvaardbaar. De tweede ontsluiting via Ter Zwanekekerke oost heeft duidelijk als gevolg een onnodig opheffing van scheiden van fiets- en autoverkeer. De verweerder gaat hierbij onzorgvuldig te werk en motiveert onvoldoende zijn beslissing (zie §1.1.1 'Weinig bewegingen ...' en 3.1.3 'Kruising fietspad is een belangrijk punt')
- Het argument van de verweerder dat '... het voorstel voor alternatieve inplanting van de containerzone werd onderzocht ...'. (1 p. 13) mist elke grond, integendeel. Enkel de argumenten van de aanvrager worden kritiekloos/ongenuanceerd geciteerd. Dit is onzorgvuldig te werk gaan. In §7 'Gebrek aan overeenstemming ...' wordt uiteengezet dat ons alternatief veel meer voordelen biedt dan de locatie van de aanvrager.

9 Waterhuishouding

. . .

10 Historiek

. . .

10.10 Conclusie

Uit de werkelijke historiek blijkt duidelijk dat de aanvrager zo lang als mogelijk heeft proberen te wachten met het inrichten van een infoavond. Die is tenslotte afgedwongen Daarna in tegenstelling tot wat de selectief geschreven historiek, opgenomen in het verslag van de verweerder, wil doen geloven, is er lange tijd met geen enkel woord gerept over het neerpoten van een containerpark in de onmiddellijke buurt van de bewoning. Dit is maar naar boven gekomen nadat de bouwaanvraag al ingediend was. Onze bezwaren over de veiligheid van de fietsers als de bewuste paaltjes worden verwijderd, werden enkel beantwoord dat het over weinig extra bewegingen ging. Bovendien werd de noodzakelijkheid van de tweede ontsluiting op de infoavonden voor de bouwaanvraag, door de aanvrager bewust verdedigd met niet correcte redenen. Het zogenaamd schrappen van de parking met ontsluiting via Ter Zwanekerke, waarvan ze al op voorhand wisten dat dit nooit goedgekeurd zou worden, als tegemoetkoming voor de buurtbewoners kon dan als 'goodwill' uitgelegd worden. Hieruit trekken wij het besluit dat de aanvrager een strategie gevolgd heeft om zijn einddoel te bekomen (een tweede ontsluiting voor vrachtvervoer via Ter Zwanekerke oost en het neerpoten van een containerpark naast de woonzone) door zo lang mogelijk de delicate punten uit de aandacht te houden en de buurt zoet te houden door toegevingen te doen waarvan ze op voorhand wisten dat ze niet haalbaar zouden zijn.

11 Eindconclusie bij het eerste middel

Door de aangevochten beslissing (goedkeuren van de tweede ontsluiting via Ter Zwanekerke oost) wordt de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (artikelen 2 en 3) en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden. Bij de besluitvorming werd onvoldoende rekening gehouden met de veiligheid zwakke weggebruiker, de niet toegelaten ingrepen op het openbaar domein, het extra zwaar verkeer in een relatief nauwe straat, het onnodig overbelasten van de dorpskern Sint-Michiels, de onnodige visuele hinder en het strijdig zijn met het mobiliteitsplan van Brugge.

Op advies van de Wegendienst en de Groendienst geeft de stad Brugge een negatief advies voor een tweede ontsluiting via Ter Zwanekerke oost. (3 p. 2) De aanvrager was al voor het indienen van de aanvraag voor bouwvergunning op de hoogte dat de stad

Brugge geen voorstander was van een tweede ontsluiting via de Ter Zwanekerkes. (3 p. 2) In de contacten met de buurt gaf de aanvrager tot tweemaal toe een niet correcte reden waarom die ontsluiting nodig was.

De 36 bezwaarschriften tegen de tweede ontsluiting via Ter Zwanekerke oost worden voor dat punt gegrond verklaard door de stad Brugge.

De verweerder legt dit negatief advies naast zich maar maakt daarbij vier fouten:

hij gaat onzorgvuldig te werk

- niet controleren van de nieuwe gegevens van de aanvrager met de gegevens in de aanvraag voor bouwvergunning
- o de in het bezwaarschrift vermelde feiten niet bekijken betreffende het aantal extra bewegingen (van vrachtwagens)
- het in het bezwaarschrift vermelde feit dat de aanvrager geen garantie kan of wil geven wat betreft het aantal bewegingen in de toekomst
- de mogelijkheid om ophaalwagens van openbare diensten op het terrein van de aanvrager te laten manoeuvreren als positief argument noemt terwijl dat juist de onveiligheid van de zwakke weggebruiker vergroot
- geen onderscheid maakt tussen de milderende maatregel het waarschuwingsbord en de met exploitatie te maken milderende maatregelen (oranje knipperlichten, waarschuwen buurtbewoners bij transport) en veiligheidsmiddelen (de fiets snelheid afremmende paaltjes)
- hij beweert op basis van de historiek dat er rekening gehouden is met de bezwaren van de buurtbewoners. Hij heeft nagelaten de correctheid van de historiek te controleren (wat zeker nodig was zie §10 'Historiek')
- hij beweert ten onrechte dat de kruising fietspad summier in de aanvraag voor bouwvergunning beschreven staat
- o door de mobiliteitshinder in de dorpskom van Sint-Michiels (met zijn nu al zware verkeersbelasting, complex kruispunt, onmiddellijke nabijheid van kleuter- en lagere school en een bakker die veel wild parkeren uitlokt) af te doen als aanvaardbaar op basis van niet gecontroleerde en voor de toekomst niet gegarandeerde 'weinig' extra bewegingen

hij motiveert zijn beslissing onvoldoende

- de in de bezwaarschriften aangehaalde elementen zoals het aantal extra bewegingen, de aanvrager die geen garantie kan geven over het aantal bewegingen in de toekomst, de veiligheid van de zwakke weggebruiker die in het gedrang komt als de fietssnelheid afremmende paaltjes verwijderd worden, de overbelasting van de buurt en dorpskern komen in de motivatie niet aan bod
- het voorwaardelijk gunstig advies van de Politie verkeersdienst negeert: de goedkeuring van de bouwaanvraag impliceert een ingreep op het openbaar domein, dit is niet toegelaten door de Politie verkeersdienst. Het negeren hiervan wordt niet gemotiveerd.
- hij keurt het dossier ontvankelijk ondanks het niet volledig is
 - o op de plannen van de bouwaanvraag staat er bij de weg ten zuiden van het terrein niet vermeld dat het een fiets- en voetpad is (ten oosten, Kerkebeekpad, staat het er wel bij). Dit is misleidend.
 - op de plannen staan de fietssnelheid afremmende paaltjes niet vermeld. Dit is misleidend

- in de aanvraag (de tekst) voor bouwvergunning is er geen enkele vermelding gemaakt van de woonbuurt en het zuidelijk gelegen fiets- en wandelpad en bijgevolg ook niet over de problematiek daarvan. Opnieuw is dat misleidend.
- hij gaat in tegen het principe van een goede ruimtelijke ordening. Het ontsluiten via Ter Zwanekerke veroorzaakt onnodig een extra belasting van een woonbuurt en een al zwaar belaste dorpskom en gaat bijgevolg in tegen het principe van goede Ruimtelijke ordening.

Uit bovenstaande blijkt duidelijk dat bij het nemen van de beslissing de verweerder onzorgvuldig is tewerk gegaan.

In verband met Ruimtelijke ordening en Mobiliteit vragen we de Voorzitter, de Dames en Heren Raadsleden van de Raad voor Vergunningsbetwistingen om inlichtingen in te winnen bij de Gemeentelijke Stedelijke Ambtenaar van de stad Brugge dienst Urbanisatie sector west (050/47.23.91). Wegens tijdsgebrek heb ik in het kader van goed bestuur het advies van de verschillende betrokken diensten die aanleiding gaven tot het negatief advies van de stad Brugge, niet meer kunnen opvragen.

In de aangevochten beslissing wordt evenmin gemotiveerd waarom het neerpoten van een containerpark in de onmiddellijke omgeving van een woonbuurt de te nemen optie is, terwijl er een veel beter alternatief voorhanden is, waarbij geen rekening wordt gehouden met elementen (bezwaren) inzake de lawaai- en milieuhinder, de inplanting van containerpark, de waterhuishouding en een inbreuk tegen een goede ruimtelijk ordening.

De stad Brugge kan het bezwaar niet beoordelen op de voorliggende aanvraag.

De stad Brugge spreekt terecht over het at random plaatsen van stockeren van afval op het terrein.

Het plaatsen van een containerpark naast de woonbuurt werd zo lang mogelijk aan de aandacht van de buurtbewoners onttrokken. Het werd pas duidelijk nadat de bouwaanvraag ingediend was. In de aanvraag voor bouwvergunning is niet alle informatie hieromtrent opgenomen.

De verweerder legt dit negatief advies naast zich neer maar maakt daarbij vier fouten:

- hij gaat onzorgvuldig te werk
 - o door de argumenten van de aanvrager om het containerpark naast een woonbuurt te plaatsen niet kritisch te bekijken
 - door het niet onderzoeken van de veel betere alternatieve locatie van het containerpark. De verweerder meldt dat hij dat gedaan heeft maar neemt vervolgens de motivatie van de aanvrager over. In dit verzoekschrift §7 'Gebrek aan overeenstemming ...' wordt wel een afweging van de locaties gemaakt.
 - o over de grote onduidelijkheid waar het stof van het stofafzuigsysteem verzameld wordt en hoe het afgevoerd wordt is wordt niets vermeld.
- hij motiveert zin beslissing onvoldoende
 - hij neemt zijn besluit enkel en alleen op basis van het door de aanvrager aangegeven feit dat het over niet veel afval gaat. Uit het dossier is het niet duidelijk of dat klopt

- hij motiveert niet waarom de visuele hinder veroorzaakt door het onderbreken van het groenscherm geen probleem is
- hij houdt geen rekening met de gevolgen van het inplanten van het containerpark in de onmiddellijke omgeving van de buurtbewoners met een grotere kans op een toename van het overstromingsgevaar.
- hij keurt het dossier ontvankelijk ondanks het niet volledig is
 - o er is onvoldoende informatie betreffende het stockeren van afval
 - over de stofafzuig installatie is niets terug te vinden in de begeleidende tekst (waar bevindt zich de opslagplaats, hoe verloopt de afvoer van het stof)
 - o op het liggingsplan staat geen verklarende nota dat het om een containerpark gaat (het kunnen evengoed parkeerplaatsen zijn)
 - ter hoogte van de bestaande carrosserie afdeling staat een gearceerde zone 'Afvalpark'. In combinatie met het ontbreken van een verklarende nota op het plan waar de afvalcontainers zouden komen is dat misleidend
- hij gaat in tegen het principe van een goede ruimtelijke ordening
 - het plaatsen van een containerpark in de onmiddellijke omgeving van een woonbuurt daar waar er een veel beter alternatief voorhanden is gaat in tegen het principe van goede Ruimtelijke ordening.

Het beginsel van behoorlijk bestuur wordt eveneens geschonden door het feit dat de verweerder enkel de aanvrager en een vertegenwoordiger van stad Brugge gehoord heeft vooraleer zijn beslissing te nemen. Daar hij de argumenten van de aanvrager kritiekloos/ongenuanceerd overneemt is dat onzorgvuldig te werk gaan. Hij had een belangrijke partij, de buurtbewoners, ook moeten uitnodigen. Dit is niet correct te werk gaan.

Uit bovenstaande uiteenzetting van de juridische en feitelijke gegevens bij dit eerste middel wordt duidelijk en ten overvloede aangetoond dat de beslissing niet geschraagd is door de rechtens vereiste afdoende motivering en evenmin beantwoordt aan het zorgvuldigheidsbeginsel. Bijgevolg dient de aangevochten beslissing vernietigd te worden.

..."

De verwerende partij repliceert:

"

Verzoekende partij put een eerste middel uit de vermeende schending van de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. De GSA zou in het bestreden besluit niet afdoende geantwoord hebben op de negatieve adviezen.

2 Verzoekende partij verwijst hoofdzakelijk naar adviezen van stedelijke diensten, adviezen die niet de GSA heeft ingewonnen en ook niet hoeft in te winnen.

Middelen gesteund op die adviezen zijn naast de kwestie en daarom ook onontvankelijk.

Het betreffen immers adviezen van de stadsdiensten van Brugge die dan nog louter in het advies van de stad geciteerd worden, door het CBS niet becommentarieerd worden noch expliciet bijgetreden worden.

De GSA is enkel gehouden het advies van de stad Brugge te ontmoeten, niet dat van alle stadsdiensten. Enkel waar het CBS een beoordeling over de ingediende

bezwaarschriften geeft, diende de GSA een eigen beoordeling in de plaats te stellen, wat hij ontegensprekelijk gedaan heeft. Hij heeft ook op ernstige wijze de bezwaarschriften van de bezwaarindieners onderzocht.

De overheid treedt in casu uitsluitend op als bestuursoverheid met een eigen beoordelingsbevoegdheid. De GSA spreekt met andere woorden geen recht, doch neemt een beslissing: (...)

VEKEMAN, R., <u>Ruimtelijke Ordening & Stedebouw</u>, Kluwer 1983, nr. 180, p. 175 en de aldaar aangehaalde rechtspraak; zie ook nr. 183, p 179).

Zie ook OPDEBEEK, I., <u>Administratieve rechtsbibliotheek, Formele motivering van</u> bestuurshandelingen, Die Keure 1999, nr. 250, p. 199.

Het volstaat dat de overheid haar besluit onderbouwt (R.v.St., Stad Kortrijk, 10 juli 1973, nr. 15.967; R.v.St., De Greef, 9 april 1974, nr. 16355; R.v.St., Demoulin, 24 februari 1978, nr. 18793; MAST, A., Overzicht van het Belgisch Administratief Recht, Kluwer 1996, 329).

Er wordt volgens laatst genoemde auteur voldaan aan de motiveringsverplichting van zodra "zij de met een degelijke ruimtelijke ordening verband houdende redenen opgeven welke de bestendige deputatie of de Vlaamse Regering ertoe hebben aangezet anders over de bouwaanvraag te beschikken dan de overheid het heeft gedaan die het beroepen besluit nam".

Dat door het loutere feit dat de overheid de argumenten van verzoekende partij niet (afdoende) ontmoet zou hebben, de (formele) motiveringsverplichting zou geschonden zijn, stemt niet met de geldende rechtspraak en rechtsleer overeen (R.v.St. nr. 182.076 dd. 15.04.2008 inzake Coppin).

Uit het administratief dossier blijkt heel duidelijk dat de opmerkingen van alle bezwaarindieners die betrekking hebben op de ruimtelijke ordening in rekening gebracht werden. Een bezwaarindiener moet kunnen zien dat er met zijn bezwaren rekening gehouden werd, maar kan niet eisen dat zijn bezwaarschrift punt per punt beantwoord wordt.

Ten overvloede overloopt verwerende partij de opmerkingen van verzoekende partij in dezelfde volgorde. De argumenten van de GSA zijn pertinent en niet kennelijk onredelijk.

3 Opmerkingen betreffende de adviezen van de stadsdiensten.

3.1.1 Advies wegendienst.

De beoordeling van de verkeersveiligheid hangt uiteraard nauw samen met het soort verkeer dat in de straat Ter Zwanekerke zal passeren en hoeveel maal. Bij de aanvraag zijn er een aantal cijfers vooropgesteld die na het openbaar onderzoek bijgestuurd en meer gedetailleerd werden.

De aanvrager geeft aan welke containers geplaatst worden en welk vrachtverkeer dat teweeg zal brengen (soort vrachtwagen + hoeveel maal containers aan- en afgevoerd zullen worden). De GSA oordeelt op basis van dat cijfermateriaal dat er van een onveilige verkeerssituatie geen sprake kan zijn, en maakt daarbij de vergelijking naar de

wekelijkse huisvuilophaling die als zodanig een veel grotere impact heeft op de aanwezigheid van zwaar verkeer in de straat.

Evenzeer verwijst de GSA naar het feit dat bij het oprijden van de campus waarbij een fietspad moet gekruist worden, de vrachtwagen tot stilstand moet komen aangezien hij zich moet aanmelden vooraleer de poort te kunnen binnenrijden. De vrachtwagen stopt dus voor het fietspad. Daarenboven wordt op de campus een verkeersdrempel aangelegd (opgelegd als voorwaarde) wat ter hoogte van het fietspad evenzeer als verkeersvertragende maatregel fungeert. Tenslotte zullen de vrachtwagens enkel op de campus manoeuvreren en niet in de straat.

Dat er 3 containers zullen geplaatst worden, blijkt uit het administratief dossier.

Op grond van al die elementen – het betreft qua frequentie uitzonderlijk vrachtvervoer – oordeelt de GSA op goede gronden dat er geen onaanvaardbare gevaarlijke verkeerssituatie ontstaat. In de bestreden beslissing wordt het sporadisch gebruik van deze toegang ook als voorwaarde opgelegd.

De GSA kan geen rekening houden met mogelijke toekomstige misbruiken. Dat valt onder de handhaving en niet onder de vergunningen.

3.1.2 Tijdstip vrachtverkeer.

De GSA maakt de opmerking dat in overleg met de buurt kan bepaald worden wanneer het occasioneel vrachtverkeer zal plaatsgrijpen. Als zodanig is dat geen motief om de vergunning te verlenen, enkel een suggestie. Volgens de GSA is de frequentie van het vrachtverkeer op zich al voldoende om de verkeersveiligheid positief te evalueren.

3.1.3 Zwaalichten.

Verzoekende partij heeft desbetreffend geen persoonlijk belang. Hij kan niet opkomen voor de veiligheid van derden. Dat hijzelf als vermeende fietser wel voorzichtig zal zijn, spreekt voor zich aangezien hij de plaatsgesteldheid als geen ander kent...

Met die voorwaarde wil de GSA fietsers gewoon waarschuwen voor tegenliggend verkeer.

3.1.4 Afvalwagens draaien op de campus.

Volgens de GSA kan de huisvuilophaaldienst met het KTA overeenkomen om op de campus te draaien. Verzoekende partij ziet dat niet zitten en verkiest dat de huisvuilophaaldienst achterwaarts de straat blijft inrijden, waarvan akte. Op zich heeft dat niets met het bestreden besluit te maken. Maar of een achteruitrijdende vrachtwagen geen gevaar voor zwakke weggebruikers oplevert, valt ernstig te betwisten... Op zich is dit net als de zwaailichten geen element van stedenbouwkundige aard maar van politionele aard.

3.1.5 Verkeersdrempel.

In strijd met de bewering van verzoekende partij komt de verkeersdrempel niet op het openbaar domein, maar op de site van de campus zelf.

3.2 Advies groendienst.

Met dat advies zou geen rekening gehouden zijn. Uit het bestreden besluit en administratief dossier blijkt dat met de opmerkingen van de groendienst door de aanvrager rekening werd gehouden.

Wanneer een aanvrager aanpassingen aanbrengt in functie van een uitgebracht advies, kan bezwaarlijk dat advies nog als ongunstig beschouwd worden.

3.3 Advies politie.

Het advies van de politie slaat op de verkeersafwikkeling.

De aanvraag heeft geen invloed op de verkeersafwikkeling. Als paaltjes moeten verwijderd worden, komt het de aanvrager toe daarvoor de nodige initiatieven bij de bevoegde diensten te nemen. Dit is geen onderdeel van de aanvraag.

Het opzet van de politie was trouwens dat er geen extra werk voor de politie zou gecreëerd worden door de bijkomende verkeersstromen, wat ook zo is.

3.4 <u>Advies mobiliteitscel</u> (gecombineerd met bezwaarschriften).

De GSA moet uiteraard niets controleren bij de buurtbewoners. Hij oordeelt op basis van de verstrekte gegevens. Verzoekende partij herhaalt hoofdzakelijk de elementen die bij de bespreking van het advies van de wegendienst aan bod zijn gekomen.

Wanneer er infoavonden georganiseerd zijn en wat daar al dan niet gezegd is, maakt de zaak van de GSA niet uit. Dergelijke infoavonden zijn geen onderdeel van het vergunningsproces.

De woning van verzoekende partij paalt niet aan het fietspad. De beweerde verkeersonveilige situatie treft hem niet persoonlijk maar in hoofdzaak de fietsers en de aanpalende buren. Hij kan niet opkomen voor de belangen van derden voor zover zijn beweringen al zouden kloppen.

Andermaal dient onderlijnd te worden dat er tijdens het schooljaar maximaal 18 vrachtwagens passeren, dus één om de zoveel weken, frequentie die bezwaarlijk als een verkeersbedreigende situatie kan beschouwd worden.

De beoordeling van de GSA is niet kennelijk onredelijk. Hij moet in strijd met de bewering van de verzoekende partij niet aangeven waarom hij niet van oordeel is dat de toegang beter elders ingeplant wordt, hij moet enkel maar motiveren waarom hij van oordeel dat de aanvraag in situ aanvaardbaar is, wat de GSA ontegensprekelijk doet!

Al evenmin is de GSA misleid door de plannen. Het bestaan van het fietspad is op de plannen vermeld (verzoekende partij erkent dat om een paragraaf later dan weer het tegendeel voor te houden) evenals de plaatsgesteldheid. Minstens werd hij door de bezwaarindieners nauwgezet ingelicht. Met al die kennis heeft hij beslist. In het bestreden besluit is op basis van die kennis een beslissing over de goede ruimtelijke ordening gegeven.

4 Onvoldoende beantwoorde bezwaarschriften.

4.1 Overbelasten dorpskern.

Dit is geen bezwaar dat verzoekende partij persoonlijk treft en al evenmin gefundeerd is.

Om de zoveel weken zal er een vrachtwagen langs een kruispunt passeren om daarna de Ter Zwanekerke in te rijden. Bezwaarlijk een ernstige overbelasting van de dorpskern. Dat iedereen in het verkeer een passend rijgedrag aan de dag moet leggen, is doorslaggevend voor een veilig verkeer...

4.2 Lawaai en milieuhinder.

Verzoekende partij uit een aantal vermoedens maar maakt deze niet aannemelijk. Hij woont naast een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen waar al sinds jaar en dag een technische school gevestigd is, lang voor hij zijn woning opgetrokken heeft. Ateliers behoeven grondstoffen en produceren in beperkte mate afvalstoffen. Daar moet men weg mee kunnen.

Wanneer er slechts één container per jaar voor steenafval afgevoerd zal worden, kan het niet anders dan dat de frequentie van storten uiterst beperkt is en dan nog enkel tijdens de schooluren, moment waar men van aanpalende bewoners toch enige tolerantie mag verwachten? Hetzelfde geldt voor het houtafval waarvoor er amper 10 containers per jaar voorzien worden. In alle redelijkheid kan er daarvan geen abnormale hinder verwacht worden. Verzoekende partij woont trouwens op grote afstand zodat hij eventueel storten niet zal horen en er al een zeer felle wind zal moeten staan om stof uit een afgesloten container tot bij hem te doen waaien...

4.3 Visuele hinder.

Verzoekende partij wil laten uitschijnen dat zijn mooi uitzicht op groen zal verdwijnen door het plaatsen van een poort. Vanuit zijn woning zal hij echter niet op die poort uitkijken. Argumenteren voor andere bewoners kan hij bij gebrek aan persoonlijk belang niet.

Daarenboven wordt er een groenscherm aangelegd en oordeelt de GSA terecht dat gezien de bestemmingsvoorschriften de omliggende bewoners zich aan dergelijk (volgens hen onaanvaardbaar) uitzicht konden verwachten. In een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen alwaar reeds een school staat, moet men geen open vlakte of bos verwachten...

4.4 <u>Inplanting containerpark</u>.

Ook dit bezwaar kwam eerder al aan bod. Opnieuw moet vooreerst opgemerkt worden dat de woning van verzoekende partij niet aan het containerpark paalt en hij derhalve geen belang heeft bij dit onderdeel.

Dat het containerpark niet op de plannen zou getekend staan, wordt door het goedgekeurde inplantingplan tegengesproken; onder nr. 6 is het containerpark aangeduid (4 plaatsen). De stofafzuigingcontainer komt volgens plan 02/05 logischerwijze ter hoogte van het praktijklokaal 'hout'.

Het is toch niet onlogisch dat afvalcontainers dichtbij de praktijklokalen ingeplant worden? Geen enkele verordenende bepaling schrijft voor dat alle afvalcontainers op één en dezelfde plaats moeten verzameld worden. Volgens de GSA zijn ze in situ aanvaardbaar, beoordeling die niet kennelijk onredelijk is.

Dat het volgens verzoekende partij didactisch beter zou zijn mochten alle containers samen staan zodat de leerlingen leren sorteren, is geen element van stedenbouwkundige aard.

Andermaal, de GSA moet motiveren waarom hij een vergunning aflevert, niet wat de aanvrager misschien ook nog zou kunnen realiseren.

Merkwaardig is dat verzoekende partij vindt dat de zware vrachtwagens op de site van het KTA mogen rondrijden waar meer dan 1.000 leerlingen rond lopen, maar wel niet in zijn straat mogen passeren...

4.5 <u>Mobiliteitsplan Brugge</u>.

Opnieuw dezelfde argumentatie die voordien al veelvuldig weerlegd werd.

4.6 Waterhuishouding.

Er werden een aantal opmerkingen geformuleerd in verband met mogelijke wateroverlast. De plannen werden in overleg met Aquafin en VMM aangepast zodat er geen bijkomende hinder veroorzaakt wordt. De verharding van de parking gebeurt trouwens in waterdoorlatende stoffen.

Met het bezwaar – dat dan nog verzoekende partij niet persoonlijk treft – werd rekening gehouden.

4.7 Historiek.

Verzoekende partij stelt dat er fouten zouden staan in de 'historiek' weergegeven in het bestreden besluit. De GSA zou die historiek niet met de buurtbewoners afgetoetst hebben, wat een schending van de zorgvuldigheidsnorm zou impliceren.

Welke verordenende bepaling de GSA dergelijke verplichting oplegt, wordt door verzoekende partij niet verduidelijkt.

Die historiek is trouwens niet bepalend, wel de ingediende plannen. Wat wie waar of wanneer al dan niet gezegd heeft, maakt voor de GSA niet uit. Hij beslist op grond van het ingediende dossier. Van een hoorrecht van deze of gene partij of buurtbewoners is geen sprake.

Het eerste middels is (minstens grotendeels) onontvankelijk, minstens ongegrond. ..."

De tussenkomende partij stelt:

"…

12. De kritiek van verzoekende partij op de bestreden beslissing kan geenszins gevolgd worden.

Voorafgaandelijk dient vastgesteld te worden dat de verzoekende partij in essentie <u>opportuniteitskritiek</u> levert op de uitbreiding van het scholencomplex en de secundaire ontsluiting langs Ter Zwanekerke.

Het middel bestaat voor het grootste deel uit citaten die verzoeker herneemt uit bepaalde adviezen van de diensten van de Stad Brugge en uit het bezwaarschrift dat hij tijdens het openbaar onderzoek heeft ingediend, en waarbij telkenmale wordt voorgehouden dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar (GSA) daarmee onvoldoende rekening zou gehouden hebben.

De omstandigheid dat de verzoekende partij niet akkoord zou zijn met de inplanting van het gebouw en de beperkte ontsluiting langs Ter Zwanekerke, wil evenwel niet zeggen dat de vergunning verleend door de GSA volgens de bijzondere procedure onwettig zou zijn.

Zoals elke vergunningverienende overheid, beschikt de GSA bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening over een <u>ruime discretionaire beoordeling</u>, en het komt niet aan Uw Raad toe om zich als Rechter in de plaats te stellen van de vergunningverlenende overheid bij deze beoordeling. De Raad beschikt slechts over een <u>marginaal toetsingsrecht</u>. Hij mag met name nagaan of de vergunningverlenende overheid is voortgegaan op feitelijk correcte gegevens, en op grond van deze gegevens in alle redelijkheid tot het bestreden besluit is kunnen komen (vaste rechtspraak, zie de talrijke verwijzingen bij A. MAES, Raad voor Vergunningsbetwistingen. Leidraad bij de procedure en overzicht van rechtspraak, Brugge, Vanden Broele, 2013, 141).

De eisende partij toont echter geenszins aan dat de beoordeling door de GSA van de goede ruimtelijke ordening kennelijk onjuist of kennelijk onredelijk zou zijn, of dat de GSA zich op onjuiste premissen zou gesteund hebben bij afgifte van de vergunning - quod non -, dit terwijl Uw Raad geenszins bevoegd is om kennis te nemen van opportuniteitskritiek op vergunningsbeslissingen.

12. Ten eerste, wat het <u>mobiliteitsaspect</u> en de <u>ontsluiting langs Ter Zwanekerke</u> betreft, dient vastgesteld dat de GSA wel degelijk zeer omstandig heeft stilgestaan bij de bezwaren van de buurtbewoners en het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Brugge.

Zulks weerspiegelt zich niet enkel in de motivering van het besluit, maar ook in de voorwaarden die de GSA aan de vergunning gekoppeld heeft.

In de motivering van het besluit maakt de GSA, rekening houdend met de gegevens die verzoekster tot tussenkomst aangereikt heeft, een analyse van het aantal verkeersbewegingen dat normaliter gepaard zou gaan met het sporadisch gebruik van Ter Zwanekerke voor afvalophaling en leveringen en, in voorkomend geval, voor noodinterventies (deze gebruiksbeperking wordt uitdrukkelijk als vergunningsvoorwaarde opgelegd, zie art. 2° van het besluit, derde streepje: "De ontsluiting van de campus via ter Zwanekerke kan enkel sporadisch gebruikt worden afvalophaling en leveringen, alsook voor noodinterventies."). In normale omstandigheden gaat het slechts om een 15-tal bewegingen met zwaar verkeer per jaar, terwijl de reguliere afvalophaling op zich reeds 98 bewegingen per jaar vertegenwoordigt.

In redelijkheid wordt vervolgens door de GSA aangenomen dat een dergelijk aantal verkeersbewegingen, in combinatie met een aantal milderende maatregelen geen aanleiding zal geven tot verkeersoverlast.

Er kan dienaangaande verwezen worden naar de volgende motieven in het bestreden besluit: (...)

Ook bij de weerlegging van de bezwaarschriften werd dit punt belicht, en werd ondermeer aandacht besteed aan de kwestie van de <u>veiligheid van de fietsers</u>: (...)

En <u>ook onder de hoofding "beoordeling van de goede ruimtelijke ordening" komt de GSA terug OP de impact van de tweede ontsluiting op de mobiliteit: (...)</u>

En <u>ten slotte worden de nodige vergunningsvoorwaarden opgelegd door de GSA, met name: (...)</u>

Verzoeker levert op deze beoordeling weliswaar omstandige kritiek, maar het gaat om <u>zuivere opportuniteitskritiek</u> op de beoordeling die de bevoegde vergunningverlenende overheid heeft gemaakt. Het middel is op dit punt dan ook <u>onontvankelijk, minstens ongegrond.</u>

13. In zoverre verzoeker beweert dat de aanvraag van verzoekster tot tussenkomst zogenaamd misleidend geweest zou zijn omtrent de aanwezigheid van het fietspad en het verdwijnen van de paaltjes, dient vastgesteld dat de vergunningsaanvraag alle stukken en vermeldingen bevatte die verplicht worden gesteld door het Besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 "betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning".

Ondermeer bevat het dossier een inplantingsplan (waarop de belendende wegen duidelijk in kaart worden gebracht), een fotodossier (waarop het fietspad te zien is) en in de verklarende nota wordt het bestaan van het fietspad eveneens gesignaleerd.

Bovendien zou een zogezegde onvolledigheid in het aanvraagdossier slechts kunnen leiden tot de onwettigheid van het vergunningsbesluit dat op grond van deze aanvraag genomen werd, voor zover aangetoond kan worden dat het ontbreken van bepaalde stukken van aard is geweest om de vergunningverlenende overheid te misleiden (vaste rechtspraak, zie B. BOUCKAERT en T. DE WAELE, Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw in het Vlaamse gewest, Brugge, Vanden Broele, 2004, 219-220). In casu kan van misleiding uiteraard geen sprake zijn, aangezien de kruising met het fietspad naar voor is gekomen in alle bezwaarschriften, in de mobiliteitsadviezen van de Stad Brugge en zeer omstandig werd beoordeeld door de GSA.

14. Ook wat de zogezegde <u>lawaai/milieuhinder</u> betreft die zou samengaan met de containers die geplaatst zouden worden op het terrein van de scholencampus in de nabijheid van de ontsluiting langs Ter Zwanekerke, dient vastgesteld dat de verzoekende partij niet verder komt dan opportuniteitskritiek en het voorleggen van allerlei zogenaamde alternatieven voor de inplanting van deze containers.

De <u>GSA dient evenwel enkel uitspraak te doen op basis van het aanvraagdossier zoals ingediend, en dient daarbij na te gaan of de gevraagde wijze van inplanting verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.</u>

Op de plannen is de mogelijkheid voorzien tot het plaatsen van 2 afvalcontainers (respectievelijk voor steenpuin en brandbaar afval) ter hoogte van de uitgang Ter Zwanekerke. Deze containers zijn bestemd voor de opvang van groot afval, afkomstig van de aanpalende afdeling hout en bouw. De productie van afval wordt binnen de school zo beperkt mogelijk gehouden, door hergebruik van materialen en doordat slechts sprake is van een beperkte productie. Enkel het groot afval wordt hier opgeslagen en opgehaald langs Ter Zwanekerke, waardoor het aantal afvalophalingen beperkt kan worden tot 11 per jaar.

Deze stalplaats voor twee containers wordt door verzoeker met enige zin voor overdrijving een "containerpark" genoemd, en er wordt gesteld dat deze stalplaats niet "als dusdanig" zou benoemd zijn op de bouwplannen. Dit laatste is alvast flagrant onjuist, aangezien op de plannen de locatie waar de containers dienen te komen duidelijk afgebakend werd, met verwijzing naar het cijfer 6 uit de legende, zijnde het "omheind containerpark".

In de bestreden beslissing werd wel degelijk stilgestaan bij de zogezegde impact die deze containers zouden kunnen hebben op de buurt, en werd terecht besloten dat het hier gaat om geringe hoeveelheden afval en biihorende transporten, zodat moeilijk kan gesproken worden van een fundamentele inbreuk op het woonklimaat.

De GSA overweegt dienaangaande: (...)

Ook omtrent de mogelijke inplantingsalternatieven geeft de GSA - ten overvloede -de volgende motivering: (...)

En in het kader van de MER-screening, die gunstig uitdraait, wordt daaraan toegevoegd: (...)

Ook op dit punt is de bestreden beslissing dus degelijk gemotiveerd, en slaagt de verzoekende partij er niet in aan te tonen dat de beslissing zou steunen op foutieve aannames of kennelijk onredelijk zou zijn - quod non.

15. Verder geldt dezelfde vaststelling wat de <u>beweerde visuele hinder</u> betreft die zou voortvloeien uit de bouw van een schoolgebouw op het thans nog grotendeels onbebouwd deel van de campus in het verlengde van Ter Zwanekerke.

Verzoeker lijkt er op dit punt overigens ten onrechte van uit te gaan dat de buurtbewoners de verwachting mochten koesteren dat het terrein ten eeuwigen dage onbebouwd zou blijven, hetgeen natuurlijk niet het geval is. De gronden zijn volgens het gewestplan grotendeels gelegen in een zone voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut, en voor een kleiner deel in woongebied. De bouw van een schoolgebouw behoort tot de normale uitrusting van dergelijke gebieden, en was - zeker gelet OP de reeds bestaande campus - redelijkerwijze te verwachten voor de buurtbewoners. De mogelijkheid tot bebouwing van het terrein lag dus reeds besloten in het gewestplan Brugge-Oostkust, dat verzoeker nooit aangevochten heeft.

Wat de concrete bouwstijl en de beweerde "visuele impact" van de schooluitbreiding betreft, overweegt de GSA terecht: (...)

Ook deze beoordeling is geenszins kennelijk onredelijk.

16. Ten slotte bevat de bestreden beslissing, in tegenstelling tot wat door verzoeker wordt voorgehouden, ook een <u>omstandige watertoets</u> (p. 16 van het besluit). De vergunning bevat ook de volgende voorwaarden in dit verband: (...)

De riolering, meer bepaald de aansluiting op de ingekokerde Kerkebeek dient te uitgevoerd conform het aangepast rioleringsplan (zie bijlage)

Noch de inhoud van de watertoets, noch de opgelegde voorwaarden worden door verzoeker op een ernstige manier bekritiseerd.

17. Het eerste middel is volstrekt ongegrond.

..."

De verzoekende partij dupliceert:

"..

3.1.0 De door de verweerder genegeerde fietsproblematiek

De veiligheidsproblematiek omhelst twee delen.

- 1. Een eerste deel is het vrachtvervoer die het fietspad doorkruist. Daarop geeft de verweerder het antwoord dat het over weinig bewegingen. Hij gaat hier onzorgvuldig te werk door niet na te gaan of de cijfers juist zijn (zie §2.2).
- 2. Een tweede deel, beschreven in mijn bezwaarschrift, in het advies van het CBS (3) en in mijn verzoekschrift (6), is als ik het ten zuiden van de site gelegen fietspad verlaat om mijn straat in te rijden, het vrije zicht minimaal is. Gelukkig staan er nu paaltjes. Daardoor ben ik verplicht om mijn snelheid te verminderen. Een korte bocht nemen is niet mogelijk, ik wordt verplicht de bocht van 90 graden bijna volledig op het fietspad te nemen. Daardoor verkrijg ik een beter zicht op de verkeersituatie in mijn straat.

Ook als er geen vrachtwagens het fietspad dwarsen blijft deze gevaarlijke situatie een permanent gevaar voor mijn veiligheid als fietser. Een 'klein aantal extra bewegingen' is hierop geen antwoord. Nochtans is de verweerder verplicht te motiveren waarom hij mijn gerechtigd bezwaar ongegrond verklaart. Hij beantwoordt dat belangrijk gedeelte van mijn bezwaar niet. Hij gaat hier onzorgvuldig te werk en schendt de motivatieplicht.

Als bewijs vindt u op de linker foto van figuur 6 het zicht als ik fiets van oost naar west. Om niet beschuldigd te worden van de werkelijkheid zo gunstig mogelijk voor mij zelf voor te stellen heb ik de foto genomen iets links (noordelijker, kant site) van het midden. In werkelijkheid moet ik rechts rijden waardoor de hoek nog scherper wordt en bijgevolg het zicht nog minimaler is. Op beide foto's zijn de snelheid afremmende paaltjes duidelijk te zien. Niet zichtbaar is de oprit van het laatste huis in Ter Zwanekerke aan de oostkant. Figuur 7 geeft een beter beeld.

[figuren 6 en 7]

Zoals duidelijk zichtbaar is op figuur 7 is de oprit van het laatste huis juist aan de andere kant van de afscheidingshaag met het fietspad. Er zijn al verschillende ongelukken gebeurd met een auto die de oprit op- of afreed of met een auto die naar het einde van de straat reed om te parkeren en een aankomende fietser van het fietspad. Daarom werd er een bijkomende hindernis geplaatst om het afsnijden van hoek te belemmeren (zichtbaar op figuur 6, figuur 7 van Googleview dateert van voor de aanpassing).

Door het realiseren van de tweede onnodige ontsluiting worden de paaltjes verwijderd met alle gevaren voor mij als fietser. Als fietser kan ik de bocht afsnijden. Het argument van de verweerder dat ik de situatie ken en ik wel zal oppassen is irrelevant. (4) Op die manier kan je evengoed een zebrapad op de autostrade verdedigen.

<u>Op dit deel van de veiligheidsproblematiek, heeft noch de verweerder</u> (noch de tussenkomende partij) <u>ooit een antwoord geformuleerd. Het zorgvuldigheidsprincipe</u> en motivatieplicht is door de verweerder geschonden.

De tussenkomende partij beweert zelfs dat de onveilige situatie niet bewezen is. (7) Het beste bewijs is uiteraard een eenvoudig bezoek ter plaatse. Het tweede beste bewijs zijn de hier opgenomen foto's die, op figuur 7 na, ook in het verzoekschrift terug te vinden zijn. De CBS is ook absoluut tegen de ontsluiting via Ter Zwanekerke om deze reden. (3) Geachte Raadsleden, mocht het dossier volledig geweest zijn dan had de verweerder misschien dit probleem wel gedetecteerd (zie §B2).

3.1.1 Advies wegendienst

Deze paragraaf gaat in op het aantal extra bewegingen en een aantal maatregelen om de snelheid van dat verkeer te verminderen. De verweerder neemt de nieuwe lagere cijfers, in tegenspraak met de vergunningaanvraag, van de tussenkomende partij over. (1) Volgens artikel 3 van de uitdrukkelijke motiverinsgwet van 29 juli 1991 moeten de cijfers juist zijn. Als de verweerder zorgvuldig te werk gegaan is, zoals hij beweert, dan heeft hij ongetwijfeld gevraagd aan de tussenkomende partij waar de weggelaten bewegingen naar toe zijn. In zijn beslissing vind ik daar echter niets over terug. De verweerder neemt zonder controleren de nieuwe cijfers over.

Hij had dit zeker moeten controleren daar er in de zuidelijke gevel van de nieuwbouw twee inritpoorten zijn met één als breedte 4,2 meter en ruim 4 meter hoog. Deze poorten kunnen als toegang dienen voor leveringen voor achterliggende gebouwen.

Daarbij komt dat <u>de exploitant</u> (directeur KTA) openbaar verklaarde dat hij niet kan garanderen wat er in de toekomst (als hij op pensioen is, en dat is niet lang meer) <u>zal gebeuren</u>. In zijn antwoordnota vermeldt hij wel dat hij geen rekening kan houden met toekomstige misbruiken (4). Met andere woorden, hij wil er geen aandacht aan besteden. Al deze elementen doen de terechte twijfel ontstaan aan de correctheid van de door de verweerder overgenomen cijfers van de aanvrager/tussenkomende partij. De verweerder gaat hier onzorgvuldig te werk door de feiten niet te contoleren op hun juistheid.

3.1.2 Tijdstip vrachtverkeer

Tijdstip levering kan in overleg gebeuren. Dit element had ik ook opgenomen in mijn plan om de leveringen via de inrit Rijselstraat de woensdagnamiddag te laten gebeuren (zie §4.4).

3.1.3 Zwaailichten

Dit is een exploitatiegebonden maatregel.

3.1.4 Afvalwagens draaien op de campus

De verweerder is opnieuw onzorgvuldig. Hij heeft mijn verzoekschrift niet of niet zorgvuldig gelezen. In §1.1.4 (6) staat duidelijk omschreven dat de huidige werkwijze zeer veilig is. Dit moet uiteraard gecombineerd worden met de in §3.1.0 beschreven problematiek (waar de verweerder nog geen oordeel tegenovergesteld heeft). De door de

tussenkomende partij voorgestelde faciliteit om de vuilniswagen op het domein laten manoeuvreren is ronduit ettelijke malen een gevaarlijke situatie scheppen voor mij en alle andere zwakke weggebruikers van het fietspad.

3.1.5 Verkeersdrempel

Opnieuw gaat de verweerder onzorgvuldig te werk. In mijn verzoekschrift staat (6 p. 10): (...)

De verweerder beweert dat ik zeg dat de verkeersdrempel op het openbaar domein kom. Het citaat uit mijn verzoekschrift toont duidelijk aan dat dat niet klopt maar dar de tussenkomende partij/aanvrager dit voorstelt. Op zich is dat niet belangrijk maar het toont overduidelijk aan dat de verweerder het verzoekschrift net zoals mijn bezwaarschrift niet zorgvuldig doornam.

3.2 Advies groendienst

Het CBS vermeldt letterlijk in het advies (3): (...)

Het gaat wel degelijk om dit advies in mijn verzoekschrift. (6) De verweerder beweert dat er aanpassingen gemaakt zijn. Hij bedoelt uiteraard over aanpassingen van beplantingen. Maar dat is naast de kwestie, het gaat over het advies over de tweede ontsluiting. Voor de zoveelste maal gaat de verweerder onzorgvuldig te werk.

3.3 Advies van de politie

Uit mijn verzoekschrift: (...)

De eerste alinea laat geen enkele interpretatie toe. Er mogen geen bijkomende maatregelen genomen worden om het domein toegankelijk te maken. De vergunde tweede ontsluiting impliceert het wegnemen van de paaltjes wat hiermee in strijd is. De paaltjes zijn geen onderdeel van de aanvraag maar de verweerder zou moeten inzien dat de tweede ontsluiting deze maatregel als gevolg heeft.

In mijn verzoekschrift en de wederantwoordnota is al verschillende keren aangetoond dat de verweerder mijn bezwaarschrift niet zorgvuldig behandeld heeft. Omdat het dossier op dit punt niet volledig is heeft hij de noodzakelijke informatie ook niet van de tussenkomende partij/aanvrager gekregen. Mocht het dossier wel volledig geweest zijn (aanduiden van het zuidelijk gelegen fietspad en paaltjes op het liggingsplan en in de verklarende nota met een foto) dan had de verweerder dit zeker opgemerkt.

3.4 Advies mobiliteitscel

Hierbij verwijs ik naar §3.1.0 waar duidelijk blijkt dat de verweerder een belangrijk aspect van mijn veiligheid als fietser negeert. Hij heeft nog geen, nochtans verplichte, oordeel tegenover mijn bezwaar gesteld.

Het onmiskenbare feit dat de plannen onvolledig zijn daar het fietspad ten zuiden van de site niet als dusdanig vermeld is alsook de snelheid afremmende paaltjes niet getekend zijn wordt in §B2 behandeld.

4 Onvoldoende beantwoordde bezwaarschriften

4.1 Overbelasten dorpskern

Er zal wel degelijk een overbelasting zijn. Iets wat het CBS duidelijk stelt. Ik citeer: (...)

Het bezwaar werd gegrond verklaard door het CBS. De verweerder verwijst naar het weinig aantal bijkomende bewegingen. Hij gaat niet in op het feit dat het complex kruispunt nog verder belast wordt.

4.2 Lawaai en milieuhinder

Verweerder herhaalt zijn foutieve bewering dat ik op zeer grote afstand woon. In woon dicht genoeg om de aangehaalde hinder te ondervinden. Verweerder vraagt enige tolerantie. Ik wijs er op dat ik geen enkel bezwaar heb tegen het oprichten van de school. Wel vraag ik dat de principes van goede ruimtelijke ordening toegepast worden. Als er een beter inplantingszone voor het containerpark is dan moet die locatie gebruikt worden.

4.3 Visuele hinder

In mijn bezwaarschrift meld ik klaar en duidelijk dat ik visuele hinder zal hebben <u>als het groenscherm onderbroken</u> zou worden. (2) Het CBS keurt de tweede ontsluiting via Ter Zwanekerke af (5 p. 3) en stelt in de toetsing met de ruimtelijke ordening (anders verwijzing 4 p5): §...)

De CBS gaan er van uit dat het groenscherm niet onderbroken wordt ter hoogte van Ter Zwanekerke (mijn straat). (5 p. 4) Daar ik geen bezwaar heb tegen het bouwen van de nieuwe school aanvaard ik deze situatie.

Deze situatie komt dus overeen met figuur 8 (een door mij aangepaste computersimulatie van de tussenkomende partij). Deze simulatie is genomen ter hoogte van het perceel van mijn buur. Dit is wat ik zal zien en waartegen ik geen bezwaar heb.

..

De situatie die door de verweerder vergund wordt is te zien op de computersimulatie van de tussenkomende partij op figuur 9. De slagboom moet in gedachte vervangen worden door een schuifpoort. Dit is wat ik zal zien <u>van mijn thuis uit</u>. Het veel nadeliger visuele effect is meer dan duidelijk en ik woon daar zeer dichtbij en niet op 160 meter zoals de verweerder beweert. Opnieuw gaat de verweerder onzorgvuldig te werk.

. .

4.4 Inplanting containerpark

De verweerder bewijst hier zelf zwart op wit dat het ingediende dossier onvolledig is.

In §2.5 van zijn antwoordnota stelt hij dat er drie containers zijn. Eén voor de stofafzuig, één voor steenpuin en één voor brandbaar afval. (4 p. 6) Onder §4.4 vermeldt de verweerder "De stofafzuigingscontainer komt volgens plan 02/05 logischerwijze ter hoogte van het praktijklokaal "hout"". (4) Met andere woorden, de verweerder weet het, net zoals ik, ook niet juist hoe het in elkaar zit omdat het dossier niet volledig is. Het CBS kan het bezwaar dat ik gemaakt heb ook niet beoordelen op basis van vergunningsaanvraag. (3)

In het liggingsplan staat aangeduid waar de 'stofafzuig' is (zie figuur 10). Verdere informatie ontbreekt (is dat de ventilator of ventilator en container). Ik ben het dossier terug gaan inkijken en op het grondplan (plan 2/5) staat 'stofazuigcontainer' (zie figuur 10). Als de verweerder zorgvuldig te werk gegaan is, heeft hij zeker de volgende vragen aan de tussenkomende partij gesteld: (...)

Hierover is er niets over terug te vinden in de onzorgvuldige Beslissing over een stedenbouwkundige aanvraag (of in het Antwoordnota van de verweerder). De verweerder schendt de motivatieplicht. De verweerder moet mij op een afdoende wijze aantonen dat zijn beslissing juist, pertinent correct en precies is.

...

4.5 Mobiliteitsplan Brugge

Onder §4.4 is al duidelijk aangetoond dat de verweerder het door mij voorgestelde alternatief nooit ernstig overwogen heeft. Om mijn plan af te wijzen gebruikt hij onjuiste argumenten en laat hij een belangrijke voordelen buiten beschouwing. De verweerder wordt geacht de belangen van alle belanghebbende af te wegen. De opeenstapeling van onzorgvuldigheden strookt niet met dat principe.

4.6 Waterhuishouding

. . .

4.6 Historiek

Geachte leden van de Raad, mag ik er eerbiedig op wijzen dat noch in mijn bezwaarschift noch in het advies van de CBS de historiek als dusdanig is opgenomen.

De GSA (verweerder) gebruikt op eigen initiatief, bij gebrek aan beter, de historiek als een argument om de vergunning te verlenen. Ik citeer (1): (...)

<u>De verweerder vindt het duidelijk een belangrijk argument</u>. Hij besteedt er nog meer dan één pagina aan. Artikel 3 van de aangehaalde wet verplicht hem dan om de feiten op nauwkeurigheid na te gaan. Hij heeft dat niet gedaan en is bijgevolg onzorgvuldig te werk gegaan. Dit blijkt duidelijk uit mijn verzoekschrift waar ik met de nodige directe en indirecte bewijzen aantoon dat de historiek, beleefd gezegd, nogal bijgekleurd is.

Uit al het bovenstaande blijkt duidelijk dat het eerste middel gegrond is.

De verweerder stapelt de onzorgvuldigheden op en geeft geen motivering voor onder andere een belangrijk aspect van de verkeersveiligheid van mij als fietser. Bovendien heeft hij ook de ruimtelijke ordening onzorgvuldig behandeld door de door de tussenkomende partij/aanvrager aangereikte argumenten niet te controleren op juistheid. Ook de motivatie van de verweerder om de door mij voorgestelde locatie voor het containerpark af te wijzen is onjuist en onvolledig wat duidelijk hierboven bewezen wordt. ..."

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij oefent onder het eerste middel in essentie kritiek uit op de beoordeling in de bestreden beslissing die betrekking heeft op de in de aanvraag (1) voorziene ontsluiting via Ter Zwanekerke en (2) voorziene containerpark. In haar uiteenzetting haalt de verzoekende partij met betrekking tot deze onderdelen diverse adviezen aan, ingediende bezwaren, de beoordeling van deze bezwaren in eerste administratieve aanleg, de historiek van de aanvraag, ... om haar standpunt kracht bij te zetten dat in de bestreden beslissing voormelde onderdelen van de aanvraag niet afdoende zijn gemotiveerd en door de verwerende partij onzorgvuldig onderzocht.

2.

De Raad kan zijn beoordeling van de aanvraag niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht kan hij wel na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze afdoende moeten zijn.

Een vergunningsbesluit moet derhalve duidelijk en op afdoende wijze de redenen opgeven waarop het vergunningverlenend bestuursorgaan haar beslissing steunt.

Bij het beoordelen van de wettigheid van een vergunningsbeslissing dient derhalve rekening gehouden te worden met de redenen die omschreven zijn in het vergunningsbeslissing en kan er geen rekening worden gehouden met aanvullende argumentatie in latere procedurestukken

4. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de aanvraag die heeft geleid tot de bestreden beslissing de uitbreiding beoogt van een bestaande school met een nieuw gebouw voor ateliers en klaslokalen. Het nieuwe gebouw is toegankelijk via de bestaande toegang aan de Rijselstraat. Het aangevraagde omvat tevens een "omheind containerpark" en een tweede ontsluiting langs Ter Zwanekerke, die volgens de voorwaarden van de bestreden beslissing "enkel sporadisch

(kan) gebruikt worden i.f.v. afvalophaling en leveringen, alsook voor noodinterventies".

Zoals blijkt uit de gegevens die de verzoekende partij bezorgt is de wegenis Ter Zwanekerke (Oost) een doodlopende straat, die eindigt ter hoogte van een van de rijbaan afgesloten fietspad dat langs de perceelsgrens loopt van de site van de betrokken school. Het fietspad is ter hoogte van de wegenis Ter Zwanekerke (Oost) van de rijbaan afgesloten door middel van vijf paaltjes. De vermelde tweede ontsluiting die wordt voorzien in de aanvraag, kruist dit fietspad. Deze gegevens worden niet betwist.

De verzoekende partij stelt niet ten onrechte dat de tweede ontsluiting via Ter Zwanekerke impliceert dat de bestaande paaltjes op het einde van deze wegenis, die het fietspad van de rijbaan afsluiten voor verkeer, verwijderd moeten worden teneinde het fietspad te kunnen kruisen om vervolgens de site van het schoolcomplex op te rijden. Dit wordt overigens ook niet ontkend door de verwerende partij of tussenkomende partij.

De verzoekende partij verwijst evenmin ten onrechte naar het advies Politie Verkeersdienst dat de aansluiting op het openbaar domein zo moet uitgevoerd worden dat geen bijkomende maatregelen op het openbaar domein noodzakelijk zijn om de toegankelijkheid te verzekeren en dat het niet de bedoeling mag zijn dat aan de verkeersregeling gewijzigd wordt in functie van de bereikbaarheid.

6. In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij dat de veiligheid van de kruising van het fietspad een belangrijk punt is en dat de grondige maatregelen die dienen genomen te worden in het antwoord op het advies Wegendienst zijn beschreven en dat deze geen wijzigingen aanbrengen in de verkeersregeling van de omliggende straten.

De bestreden beslissing bevat inderdaad het standpunt van de verwerende partij op het ongunstig advies Wegendienst dat een ontsluiting langs ter Zwanekerke een zeer grote verkeersbelasting voor deze woonwijk tot gevolg heeft, dat de straten niet breed zijn, dat volwaardig tweerichtingsverkeer niet mogelijk is, dat toelevering langs deze weg met zwaar

verkeer absoluut uitgesloten is en "er zeer goed moet gekeken worden hoe het fietspad veilig kan ontsloten worden bij het in- en uitrijden".

De relevante passus aangaande de veiligheid van de kruising met het fietspad in het standpunt van de verwerende partij luidt dat twee voorwaarden worden opgenomen in de vergunning, met name het aanbrengen van een knipperlicht aan de schuifpoort en het voorzien van een verkeersdrempel op het eigen terrein. Het voorstel van de aanvrager om een verkeersdrempel aan te leggen op het einde van de wegenis Ter Zwanekerke wordt niet weerhouden omdat maatregelen "die zich situeren op openbaar domein (...) niet in het kader van de voorliggende vergunning (kunnen worden) opgelegd" en "enkel als suggestie naar het stadsbestuur aanzien (kunnen worden)".

Uit de overwegingen in het bestreden besluit blijkt echter niet dat de verwerende partij enige aandacht heeft besteed aan de implicaties van de tweede ontsluiting langs Ter Zwanekerke voor de huidige inrichting van de wegenis. Zoals reeds vastgesteld is de wegenis Ter Zwanekerke (Oost) thans zo ingericht dat dit een doodlopende weg is, die eindigt ter hoogte van het fietspad dat langs het terrein van de aanvraag loopt en dat van de wegenis is afgesloten door middel van paaltjes. Het kruisen van het fietspad via Ter Zwanekerke vereist derhalve een gewijzigde inrichting van de wegenis, met name het verwijderen van de afsluiting van het fietspad ter hoogte van Ter Zwanekerke. Alhoewel het verwijderen van de paaltjes evenzeer een maatregel op het openbaar domein betreft, laat de verwerende partij deze voor de tweede ontsluiting noodzakelijke maatregel onbesproken. In de bezwaren die zijn opgenomen in de bestreden beslissing blijkt nochtans dat de bestaande afsluiting door middel van paaltjes onder de aandacht werd gebracht van de verwerende partij. Nog daargelaten de vraag of de maatregelen die op het openbaar domein moeten genomen worden om de tweede ontsluiting mogelijk te maken moeten beschouwd worden als wegeniswerken waarover de gemeenteraad bevoegdheid heeft, blijkt uit de bestreden beslissing in elk geval niet op welke redenen de verwerende partij zijn beslissing steunt om, ondanks het advies Politie Verkeersdienst, aangehaald onder het vorig randnummer, een stedenbouwkundige vergunning te verlenen die bijkomende maatregelen noodzaakt op het openbaar domein.

7. Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv DBFM SCHOLEN VAN MORGEN is ontvankelijk.
- 2. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
- 3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 17 juli 2013, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het uitbreiden van het KTA Brugge op percelen gelegen te 8200 Brugge, Rijselstraat 7 en met als kadastrale omschrijving afdeling 25, sectie B, nummers 42E2, 42W, 42X en 42Y.
- 4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de tussenkomende partij en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
- 5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.
- 6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 3 maart 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS Nathalie DE CLERCQ